

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Når ministeren siger, at dette her omtales i tv og ugemagasiner, og hvad ved jeg, så taler han jo ganske enkelt mod bedre vidende.

Da jeg blev medlem af Retsudvalget i december 1990, havde denne sag kørt længe. Jeg tog også del i den med spørgsmål, og vi prøvede at overbevise ministeren, men det lykkedes ikke. Den har ikke sit udspring i spørgsmålet om Blaagaards Kirke eller ej.

Det, der bragte mig herop, var, at ministeren sagde, at man ikke kunne leve med et system, der gør, at nogle kan holde sagerne i gang uendelig længe. For at undgå en misforståelse vil jeg gerne understrege, at vi mener, at udgangspunktet er, at vi fejrer for vores egen administrative dør først.

Hvis man undersøger de sager, der er afgjort i direktoratet fra 1. august til 31. december 1991, kan man se, at 13 pct. af dem har taget mere end 15 måneder. Og når det gælder det samlede antal afgørelser i 1. og 2. instans, altså direktoratet og nævnet, har 36 pct. af dem taget mere end 15 måneder og 10 pct. mere end 20 måneder. Og det er inden, der overhovedet er tale om at anke igen og igen. Det er dér, vi mener der skal fejres op; vi skal sørge for, at disse sagsbehandlingstider i 1. og 2. instans kommer ned på et år – selvfølgelig kan der altid være undtagelser.

Når vi har fået bragt vores egne forhold i orden og vores egen administration i orden, har vi også udtalt villighed til at se på, om der er enkeltheder, der skal ændres. Jeg gav selv et bud på, hvornår jeg mente at klagebegreder ikke skulle tages alvorligt, da vi drøftede udlændingeredegørelsen for nogle måneder siden.

Men det helt afgørende udgangspunkt for os er, at den administration, ministeren er ansvarlig for enten direkte i sin egen administration eller gennem ressourcetildelingen til nævnet, får bragt sine sagsbehandlingstider ned på noget, der både er menneskeligt værdigt og samfundsøkonomisk fornuftigt.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne slå fast med syvtommersøm over for ministeren, at det ikke har været Det

Radikale Venstres ønske, hensigt eller mening på nogen måde at anfægte Flygtningenævnets virke, deres status eller deres afgørelser. Og jeg tror, den samme forsikring kan komme fra Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti.

Ministerens kritik af forslaget på dette område må alene rettes mod de personer, der har blandet sig i Flygtningenævnets afgørelser og deres præmisser for dem i forbindelse med udvalgsbehandlingen. I denne sammenhæng nævnte ministeren udtrykkeligt hr. Arne Melchior, og jeg tror, at hr. Arne Melchior føler meget for disse sager og har stillet mange spørgsmål, som drejer sig om de aktuelle asylgrundlagssager vedrørende de pågældende asylsøgere, men vi har ikke på noget tidspunkt anfægtet Flygtningenævnets ret til at tage de beslutninger, de har truffet. Vi har alene ønsket at bede ministeren om at handle. Det har vi bedt ham om tidligere, det har han ikke ønsket, og nu pålægger vi ministeren at handle på en sådan måde, at de pågældende personer får humanitær opholdstilladelse. Det kan Flygtningenævnet ikke give dem; det kan alene ministeren, og det er det, vi beder ham om.

Endvidere vil jeg sige til ministeren, at når vi taler om generel nedsættelse af sagsbehandlingstiden, er vi lidt trætte af ustandselig at høre om alle disse ankemuligheder, som de pågældende asylsøgere anvender med det formål at trække sagsbehandlingen i langdrag.

Retssikkerheden skal bevares, men det friholder ikke administrationen for også at stramme op. I nogle tilfælde er der gået op til 7 måneder inden første afhøring af asylsøgerne. Det er ganske enkelt uanstændigt. Desuden har et af spørgsmålenes besvarelse vist, at ud af, jeg tror, det er 24 sager, hvor 28 personer ikke har anket en afgørelse, et endeligt afslag, er der heller ikke sket nogen afsendelse, og det vil sige, at konsekvensen af det endelige afslag heller ikke er taget fra myndighedernes side. Det er også en form for manglende konsekvens, som jeg synes vi skal se alvorligt på, når vi revurderer udlændingeloven.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Det er hr. Tom Behnkes indlæg, der får mig til at gå herop igen. Jeg synes, det er groft at høre hr. Tom Behnke stå heroppe og true med, at nu kommer der flere kirkebesættelser, at nu